

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita pro agenda, id euidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot) jommal helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytörszédekben.

Szent Imre.

Uj irányók, uj csapáson járó szellemi áramlatok, vak szenvedelmek hullámverésében ünnep hasad reánk s az ünnep hajnalhasadásán kedvesen, vigasztalan jelenik meg előttünk Szent Imre herceg emlékezésünkben és szeretetünkben.

A szennyek hullámokban rohanó áramok közül kössünk révbe egy zöldelő, virányos szigeten.

Vak szenvedelmek, üzéri érdekek, szennyek törekvések fodraiban sodort nemzedék előtt nyissuk fel az örök ideálok mosolygó révpártját.

Székesfehérvár a szentek kriptasírjainak holtívei alatt gyújtson világot, hadd járjuk most a sirok országát. Nyissátok fel az ő sirüregét, hengergessétek el a köveket, a sárt, a port, melyet zátonnyá raktak felette a hanyag, könnyen feledő századok. Nyissátok fel, hadd lássuk őt pompájában, királyi koronájában, életében lelkesülten, elragadtatással.

De mit keresnénk őt az elkorhadott holtívek alatt, a porban, sárban, a kövek közt, — ő nem kópárnán nyugszik, hanem él a századok ideális hevületében és megjelent ma, hogy éljen a szívben, az emlékezésben... s a lelkesült áldozatos életben.

Jertek hát, siessünk hozzá, kössünk révben azon a virányos, mosolygó szigeten,

honnan ő zászlaját lengeti felénk. Jertek, járjunk vele utakat. Az emlékezés és szeretet vasnál vasabb csákányával nyissuk fel feledékeny mulandóság závarát.

... A kereszt árnyékában nyugalomra tért, de lobbanékony Európa csatamezőin vagyunk. Megjelenik egy szilaj, harcsomjas nép, hogy elleneinek véret kiszípoljovza, hazát alapozzon magának. Azt hiszi, hogy kiirtott népek az oszlop, melylyel létét támogatja, elleneinek vérvél kell belocsolnia a talajt, hol szabadságának és nagyságának sziklavárát akarja emelni.

Az ömlő vérfolyam elé, mely a nemzet romlását viszi fodraiban, Szent István gátul állítja a keresztet. A népek haragjának feltámadt vihára mint futó homokot söpri el az új hazát, ha a kereszt nem rögzíti talaját.

Az elhanyagolt, a száguldó lovas hadsorok patáitól letaposott avárookban a kereszt árkokat szánt; István ide rakja le a biztos lét alapjait.

A kereszt árnyékában lilium sarjad. A kereszténység verőfényén kicsattan az első bimbó, a kedves, lilimos, Szent Imre herceg.

A lázongó szenvedelmek csak türtőztető nemzedék elé áll s azt mondja: nem csak halni kell tudni, de élni, nem elhulni a drága vért, hanem megtisztítani, hogy duzzadó izmoktól tápláljon a harcok munkájánál érdemesebb munkára. Ezekon

az erős izmokon vissza pattannak az ellenek dárdái és nyilak. Fejlett, értelemes választól ihletett kulturmunka kell, ez tartja fenn a nemzedékeket, de a vérfolyamok elsőprük.

Ha egymásra hullott holttetemekből akarjátok fölraakni védvárakat, az épület laza, dűledékes lesz, ha megannyi vérről próbáljátok is összeforrasztani. Maroknyi magyar, te el fogsz merülni a népek oceanjának hullámcspái között, ha nem lesz szikla, szilárd, erős, melyen megtörnek a hullámok; vigyázz, hogy meg ne örljenek, össze ne roppantsanak alacsony szenvedélyek. Ne csak a földet turjátok, ott a tevékeny erő megtörök, a föld rögeiből emelgetek diadalívét, melyen át diadalittasan fogtok bevonulni maradandó váratokba.

Szent Imre tüneményes életében áldozati oltáron jár, hogy áldozatos életét bemutassa nemcsak Istennek, de nemzetének. Az örök eszmék tűzében hamvad el élete, de mielőtt a halálon, az ő diadalitapján át elfoglalta királyi birodalmát, eszményeinek csillagát kigyujtotta a Kárpátok ormai felett.

A történet könyelmű feledékenységgel keveset beszél róla, de ne is keressétek őt a fölök sarga lapjain. Ő a jövendő korok szent hevíletében él s mint örök ideál vezércsillaga az idők mélyén elfolyt törekvéseknek.

A fegyenc.

— A „Fejérmegyei Napló” tárcája. —
(Folytatás.)

III.

A meghálygezett.

Másfél esztendeje annak, hogy Szunyogh Kálmán kiszabadult az illavai fegyházból. Madarassy László, az ő egykori főnöke időközben megvált a részvénytársaságtól, gyárat alapított és leánya kérésére magához vette Szunyoghot. Nem bánta meg. A rabviselt ember szolgálatosan, lelkiismeretesen dolgozott, a rabizott pénzzel pontosan elszámolt; folyton újabb megújabb tervvel állt elő, hogy a gyár jövedelmezőségét emelje. Ugyszólván lelke volt a vállalatnak és Madarassy szívesen látta őt a házában is... De a „társaság” nem fogadta be. A régi jó barátok lenézték, szemrehányásokkal illeték Madarassyt, hogy az egykori fegyencet megtűri a házában. A nemes emberbarátok, akik üres jelszavakon nyargalva, jótékony egyesületeket alkotnak, magukhoz csalogatják a szerencsétlent, hogy annál nagyobbat rugassanak rajta... Hja! a társadalmi érintkezésnek megvannak a maga formáságai, amiket az emberbarátoknak is respektálniuk kell. Marx szerint a morál nem más, mint a polgári előítélet. Ők megfordítják Marx tételét, a polgári előítélet: az a morál!... Amellett lehetnek humánusak is. Szívesen gyámolták a megtért bűnöst, munkát adnak neki, hogy boldogulhasson, de nem fognak vele

kezett... Ilyen rideg, ilyen brutális a társadalom!... Csekély jóakarattal, parányi szíveséggel visszafogadhatná a megtért bűnöst és még csak meg sem alázna magát, mert hiszen a Megváltó tanát követi, hogy „szerezd felebarátodat, mint tenmagadat”... és egy horzasztó előítélet hatása alatt ezt a kis szívességet sem teszi meg a nyomorultnak... Ahelyett, hogy biztatná, bátorítaná a javulás útján, elfordul tőle, megszegyenti, mintha csak arra számítana, hogy az a nyomorult megunja a becületes munkát, föllázad, gonosz indulatok vesznek erőt rajta és a nyomor tolvajlásra, a gyűlölet, a keserűség, gyilkosságra kényszerít, aztán visszakerül oda, ahonnan jött: a fegyházba!... Láttátok már a vízbefutót, amint fáradtan, kimerülten küzd a haragos hullámokkal? Menekültül akar és amikor nagynehezen eléri a csónakot és belekapaszkodik, az evezős vérlázító kegyeletlenséggel kezére üt és magára hagyja őt, csónakjával tovább iramodik!... Ez a mai hazug erkölcsi elveken felépült társadalom. Humánizmus, keresztényi szeretet: üres jelszó, semmi más!... Hány olyan emberrel érintkeztek, akinek semmi vagyona, semmi foglalkozása és mégis fényűző életmódot folytat. Nem tudjátok, nem is kutatótok, hol szerzi a pénzt... Talán nincs is egyéb keresforrása, mint a kártya, vagy más piszkos forrásból merít. Hanem azért megtűrték magatok között; sőt az ellen szék kifogástok, ha ilyen alakok a kérelhetetlenül szigorú erkölcsbíró szerepét játsszák... Hány olyan emberrel vagytok baráti viszonyban, akiről nyílt titok, hogy üzletében nagyon válogatos és sok család boldogságának feloldása, sok becületes egzisztencia tönkretétele után jutott

nagy vagyonához. De hát nem törődök vele, mert a pénznek nincs szaga... És hány könynyelmű asszony van, akiről a nagy Galeotto szétviszi a rossz hírt mindenfelé: ma ezzel, holnap azzal csalja meg az urát... És mégis érintkeznek vele, sőt elmennek a zsúrfjára is, mert hát az ő nagy bűnéhez csak az urának van köze, az pedig közmondásos butasággal bizik az asszony hűségében... Gyönyörű-morál!... Szabad lopni, csalni, uszórászkodni; házasságot törni, de csak spártai módon. Hogy senki rátk ne bizonyíthassa... De nem szabad a bibliai szeretet elvét gyakorolni a szerencsétlennel szemben, akinek véletlenül rájötték a bűnére és csak egy életéje van: hogy a multak hibáját jóvá tegye...

Szunyogh Kálmánnak is ezer tiszúrással sebeztek meg az önértéket, de eltűrtte a sok megalázást, hogy közelében maradhasson Annának, akit az életnél is jobban szeretett... Pedig jól tudta, hogy másnak szánták az ő ideálját: a dusgzadag Ladányi Viktornak. De nem adta fél a reményt. Bizott Madarassy jószágában és Anna szerelmében.

Főnöke egy alkalommal magához kérette és így szolt hozzá:

— Csztinént mondvá, nagyon kellemetlenül, sőt kínosan érint, hogy olyasmit kell önnek mondanom, amivel bizonyosan megszorítottam... Nem is tudom, hogy fogjak hozzá...

— Csak mondja ki bátran!... Rabviselt embert nem tűrhet meg környezetében. Megszólják, elítélik érte...

— Ugy van!... Ne értsen félre, barátom. Nem akartam a gyógyulóléteimben levő sebet ké-

Mai lapunk 6 oldal.

Ó eszményképé a nemzetnek. A hősies, áldozatot, lelket tiszteljük a benne felragyogó ideák vonzanak.

Az ideák, az eszmény s az eszményben fogant áldozat tudja a legtöbb és legszebb győzelmeiket felmutatni. A vívmányok és diadalok az ideák és áldozatoknak csak utójárákai.

Feltartóztatlan rohamban foglalja el a haladó kultúra új vívmánya a régi vívmányok helyét, egyik eszméiről sirja a másik szülőfölyé. Az emberi kulturmunka folyton új rétegeket rak a régiekre, de a törekvések valamennyi réteget az ideák, a szebb, a jobb lelkesült vágya szövi át aranyos fonálalával.

Az ideák összekötő kapcsa nélkül szét hullnak a kultúrtörkévkései; az ideák nap-sugara nélkül megfagy az élet. Az ideál hevíti a művészet, hogy a köből szobrot formáljon, a hangból zenét, a szóból költeményt alkosson; az embert, hogy munkájában, törekvéseiből áldást, boldogulást fakasszon; a népeket, hogy a nagyság, a dicsőség horizontjára emelkedjenek.

Gyűjtsük meg az ideál szövénekét a sötét, a reménytelen élet utvesztőiben, mikor boldogságot, jobblételet keresünk.

Ünnep virradt ma reánk. Hajnalhasadtán lelkesülten állunk meg Szent Imre fényes, mosolygó alakja előtt; az ő ideáinak fényénél beletekintünk a nemzet nagy jövődjébe.

Jertek ifjak, kik magatokban hordozzátok a jövőt, a tiszta lelket, acélos izmokat, ezt a vashidat, mely alatt a romlás sötét, szennyes árban kavargó, de a melyen át fogunk menni a nemzet szebb, jobb, vigasztalóbb jövőjébe, reménycink zöldelő szigetére.

Borián Ferenc.

Levelek a sajtóról.

A német katolikus sajtó bírálatá.

Igen, a német katolikus vezérferfiak a maguk 20—70 ezer előfizetés lapjaik mellett panaszkodnak, közömbösséget emlegetnek és keresik az okokat.

Csak a napokban foglalkozott ezzel a témával dr. Naumann Viktor (Pilatus álnév alatt) és amiket mond elég tanulságosak arra, hogy néhány részletet idézzek röpiratából.*

„A kedvenc szöveg — mondja Naumann dr. — hogy a liberális újságok csak a szenzációhásznát üzik és idegizgató s érzécsiklandó közleményeikkel szaporítják előfizetőik számát, míg más irányú lapok nem tudnak és nem is akarnak é tekintetben velük lépést tartani, nem elégít ki Kényelmes, de nem igaz. Épen a legtekintélyesebb és legjelentősebb liberális lapoknál nem lehet igazságosan ezzel vádolni.

És mindjárt, épen az ugynevezett „szenzációk” dolgában egy megjegyzést kell tennem a magam részéről. Az újság a társadalmi, kulturális, politikai és gazdasági életnek minden érdekét hivatva van szolgálni; de már eredeténél és természeténél fogva lényegéhez tartozik első sorban a hírszolgálat. Ez a napilapnak egyik eredeti és legfőbb célja. Már pedig épen az ugynevezett „szenzáció” nem egyéb, mint a legfokozatosabb közérdeklődésre igényt tartó hír. Ezeknek alkalmas, öt kielégítő módon való tárgyalását méltán megkövetelheti az újságolvasó az ú lapjától. És az az újság csak hivatásának felel meg, mikor az ilyen szenzációs hírt a lehető legügyesebben, eleven, irói és a tárgy természete, fontossága és közérdekesége szerint többé vagy kevésbé ki-merítő formában közli olvasóival. Olyan bűnügyi szenzációknak, minők pl. a dánosi rablójákos-ság, a Hau-éset- vagy az Eranosz-Guntari eset voltak, ügyes és megfelelő, esetleg részletesebb tárgyalása elől ki hém térhet egy jól szerkesztett újság, mert hiszen egyik feladata velük foglalkozni.

Egészen más kérdés már azután persze az hogy ez hogyan történjen. A boulevard-lapok ordító, izléstelen, minden közérköcsi és tömeg-nevelő szempontot teljesen mellőző, harsány pát-

* Die Katholische Presse. Eine kritische Studie von Pilatus. Wiesbaden, 1907. H. Rauch, 38 oldal.

hoszával, kiméletlen, szösztyar fecsegésével és mesterséges ríktó színezésével e, avagy — s ez a másik véget — egy-aktakivonát, vagy meteorológiai jelentés unalmas, száraz tömörségével-e? A jórávaló, értelmes közönség egyiktől csakúgy megundorodik, mint a másiktól. A jó szerkesztő és az ügyes újságíró itt találja el azt a finom középút, melyen épen a világnak legelterjedtebb és legtekintélyesebb lapjai meghódították a közönséget, az olvasók millióit és melyet a katolikus lapoknak is követniök kellene, ha a katolikus olvasók nagyobb tömegére akarnak pályázni.

A jó újságközleményeknek s így a jó újságnak manapság nem szabad csak az egyszerű és bővített mondatoknak helyesírás hibák nélkül való sorozatának lennie, hanem kell, hogy az maga nemében speciális, de azért irodalmi műfaj legyen, melynél a lehetőség szerint érvényesüljön az ötlet, a szerkezet, a tiszta nyelvezet, lendület, választékoság és stílus. Az a lap, amely — bár a tisztes erkölcsi fölfogásnak korlátozó elveinek irányítása mellett — ilyen eszközökkel dolgozza föl a szenzációkat, nem fog a szenzációhajhászat vádjá alá kerülni s mégis kielégíti, sőt meghódítja a közönséget.

Ilyen irányban kellene szerkeszteni a kath. lapokat is, különösen annak szoros értelemben vett zsurnalisztikai részét és mindjárt jobban tudna sajtónk terjeszkedni.

Jól mondja azért dr. Naumann is az említett röpiratban:

„Egy újság csak akkor számíthat a publikumnak élénk érdeklődésére, ha pártjabeli olvasóinak nemcsak politikai és morális szükségleteit elégíti ki — amint ezt a centrumsajtó kitűnően meg is teszi — hanem gazdasági és kereskedelmi szempontból is hasznukra tud lenni, az újdonság szomját, mely — bárki mint beszéljen — minden közönségben késégtelenül megvan, kellő gyorsasággal oldja, szórakoztat, ismereteket nyújt s emellett jelentékeny hirdetési rovata utján üzletileg közvetít — s a forgalmat elősegíti.”

„Az természetes — mondja tovább — hogy egy pártirányzat, melynek tagjai csaknem kizárólag ugyanazon vallásnak híveiből kerülnek ki s mely jórészt épen ezen vallás veszélyeztetett érdekeinek védelmére alakult — az egyházi kérdések tárgyalására szélesebb tere-

gyetlenül felszakítani... Idestova másfél esztendeje már, hogy magamhoz vettem. Biztam az ön nyílt, becsületes arcában, komoly, férfias elhatározásában és nem hittem, hogy vissza fog éni a jószágommat.

— Nem értem.

— Tagadhatja-e, hogy nagyon is melegen érdeklődik a leányom iránt?

— Az ég szerelmére! Csak nem gondolja, hogy beleegyezésemet adom oly házasságba, mely örök szegényt és gyalázatot hozna rám... Örültnek kellene lennem, ha gyermekemet tudatosan száműzném minden tisztességes társaságból. Az én szemem fényét!... Az én egyetlen gyönyörűségemet!... Feleljen őszintén: volna e szíve hozzá, hogy azt a jószágos angyalt szerencsétlenné, boldogtalanná tegye?...

— Oh, Istenem! Istenem!...

— No, no! Bocsásson meg! Nem akartam megbántani, de hát felülkerekedett bennem az apai őszön, leányom iránt érzett gyöngéd, határtalan szeretetem... Kérem, esedezem: hagyjon el bennünket örökre... Hálás leszek eddigi szolgálata-ért. Nagyobb összeget bocsátok rendelkezésére... Utazzék el — messzire!... Menjen egy más házába, ahol emelt fővel járhat-kehet és nyugodtan élvezheti munkája gyümölcsét... Ime, ez az öné!...

Madarassy pénztárcát nyújt Szunyogh Kálmán felé!...

— Tegye vissza, uram. Nem fogadom el. Megélek talán a magam emberségéből is... Igaza van... Belátom, hogy örült voltam... Igérem, hogy nem lépek át többé háza küszöbét.

— És kerülni fogja leányomat?

— Kerülni fogom.

— Köszönöm!...

Megragadja a szegény fiatalember kezét és hálásan megszorítja. Szunyogh Kálmán halkán közszónti főnökét és kifelé indul. E pillanatban Madarassy Anna halálsápadt arccal lép ki a szomszéd szobából és utját állja Szunyoghnak...

— Nem akarom, hogy elutazzék!... Tud meg végre, hogy épp oly epedőn, forrón, leküzdhetetlenül szeretem őt, mint ahogy gyűlölöm azt a másikat, akinek odaígertem a kezemet... Az övé leszek, vagy senkié másé!

Madarassy hűledve hallgatja leányát.

— Térj eszedre, gyerek!... Madarassy Anna nem lehet egy megbélyegezett embernek a felesége.

— Ő ártatlan!...

— Ártatlan? Nem voltam-e magam is ott a főtárgyaláson!... Láttam, mint roskadt össze a kézzelfogható bizonyítékok sulya alatt!

— És mégis azt mondom, hogy ártatlan.

— Ki mondta azt neked?
— Tuzár Mihály, az a detektív, kit hónapokkal ezelőt nagy titokban megbíztam a nyomozással...

A feleletére Madarassy összerzezent.

— Jól hallottam-e?... Detektívhez fordultál?... Te akard kideríteni Szunyogh Kálmán ártatlanságát?... Te?... Megörültél, leány?...

— Ne haragudjál érte, atyám... De lásd: meg vagyok győződve róla, hogy az a megbélyegző ítélet rettenetes tévedés volt az igazságszolgáltatásnak... Azt mondják, hogy Tuzár nagyon ügyes ember s én bízom benne... Valami azt sugja nekem, hogy nensokára lehull a lepel az igazi bűnöséről, aki most talán jólétben, kényelemben élvezi iszonyú bűnének gyümölcsét. Oh, milyen hitvány nyomorult ember lehet! Szörnyűségek átok tapadjon a lopott pénznek minden fil-leréhez! Százszoros mértékben szénvedje végig áldozatának pokoli gyötrelmeit!... És ha gyermeke van: büntesse meg az Uristen tulajdon gyermekében!...

Madarassy, aki izgatottan, remegve hallgatta leány átkozódását, odasiet hozzá és befogja száját.

— Ne átkozódjál, boldogtalan!...

Dr. Gúthi Soma.

(Folyt. köv.)

ELECTRO BIOSCOP (Mozgó fényképek)
az „**OTTHON**” kávéházban **Kossuth-utca 13. sz.**

Naponta 2300 méter film bemutatás!

☛ Szabad bemenet!

☛ I. rendű cigány zenekar!

☛ Buffet.

szentel lapjainak kasábjain. De ez a térfoglalás már kezd túltengeni. Nem lehet mindennap fogolypecsenyét lakmározni. A tisztán egyházi ügyeknek tárgyalását tehát lehetőleg szűkebb térre kell szorítani, de különösen nem tanácsos a helyi rovatokban annyit lelkész szöhoz juttatni. Sok esetben ugyanis a dolog már odáig jutott, hogy minden plébános, minden káplán, sőt tanító, aki a lapra előfűzött, kötelességének hiszi községének minden apró-cseprő eseményét, a zászlószenéléseket, missziókat, primiciákat, jubileumokat, bucsukat, stb. a legnagyobb részletességgel közzévetni, néha hajmeresztő fogalmazással, melynek megjavítását sokszor még hozzá sértésnek veszik. Tessék bérma-körutak alkalmával elolvasni a centrumlapokat.*) Sokszor két-három oldalt foglalnak le a fogad-tások leírása, az üdvözöl-beszédeknek, vála-szoknak, tószitoknak közlése. Azután bőjtí időben jönnek a püspöki körlevelek, nencsak a megyebelik, ami még érthető, hanem másoké is. Azután a tárcarovat milyen gyakran lera-kodóhelye a halálisan unalmas, másutt elhe-lyezni nem sikerült tudások vagy pepecselő érdektelenségeknél, üres utleírásoknak stb."

Igy veszi továbbá sorra a röpirat szerzője, jóakarattal, de bátor szókimondással a többi töké-letlenségeket: a levelezőknek, könyvatosoknak szolgai leközlését, a szerkesztőségi munkatársaknak politikai, közgazdasági iskolázatlanságát, egy-oldalúságát, rutin-hiányát, a szegényes távirati tudósítást, a külföldi tudósítók hiányát. Persze ezek a kifogások a 2—4 legnagyobb centrumlapot nem kívánják érinteni. A külföldi tudósítók dol-gában azonban megemlíti, hogy még Rómában sincs, még a nagy centrumlapoknak sem, olyan kiváló tudósítójuk, mint pl. a Frankfurter Zeitung-é, vagy a Neue Freue Presse-é és innét van, hogy még vatikáni dolgok felől is a liberális lapok jobban és gyorsabban jutnak információhoz, mint a katolikus lapok. S ebben a szerzőnek teljes igaza van, volt alkalmam erről személyes tapasz-talatot szerezni magában Rómában. S innét van, hogy az egész világsajtó a nagy liberális lapok tudósítóinak — persze tendenciózusan elferdített — referárádái alapján értesül a római dolgokról s a katolikus sajtóra azután már csak a helyrei-gazítások szerepe marad, ami bizony már ekkor többnyire meglehetősen hatástalan.

Főlemlíti Naumann a centrum-sajtó gyön-géi között a börzetudósításokat is. A börzét — mondja — mint „meregfiát” egyszerűen aggályosan elkerülni, kényelmes dolog, de igen sok polgári olvasó épen a jó és gyors börzei tudósítások, pontos árfolyam-jegyzékek, kimerítőbb közgyűlési értesítések és külföldi tőzsdéhirek miatt liberális lapot kénytelen járattatni. És ilyenhez hozzá szokván bajos őket visszahódítani. Pedig, hogy a jó tőz-sdetudósítás katolikus lap számára sem boszor-kányság, azt kitünően megmutatta a Kölnische Volkszeitung.

Ép így javulást szeretne látni szerző a cent-rumlapok nemzetgazdasági részében, termelőket, agráriusokat, földbirtokosokat érdeklő rovatokban. Áttér ezután a vezércikknek kritikájára, majd a tárca-rovat bírálatára. „Az erkölcsösnek és az unal-masnak a fogalmát — mondja — nagyon is sok-szor téveszük össze egymással.” Es igen sok okos dologot mond e helyen arról a hamis és ok-talan prudériáról, melynek kicsinyiségeken rágódó szőrszálhasogatásai miatt a katolikus lapok tárca-és regény-rovata oly szűk, művésziellen határok között kénytelen mozogni. Hasonlóképen jőzen és tanulságos megjegyzéseket tesz a centrum-lapok képzőművészeti, színházi és irodalmi kritikáját il-letőleg, melyekre azonban most szintén nem ter-jeszkedhetem ki részletesebben. Egyébként, hogy katolikus lapnak is lehet elsőrangú képzőművé-szeti és színházi rovata, ezt megmutatta a közel-múlt években az „Alkotmány”, melyet akkoriban más táborokból is igen sokan nagy érdeklődéssel és élvezettel olvastak épen e rovatok miatt.

Nem felejtí ki eszmefuttatásának köréből a fűzet szerzője a humor, vicc, szatira és szellemes-ség kérdését sem. „Miért ne volna lehetséges egy jó katolikus viccslap? — kérdi és kérdem vele együtt én is. Hát a katolicizmus az elsa-vanyodottságnak, az epeömlésnek, az életunt ko-morságnak világnézete? Hát a mi világnézetünk

*) Nálunk is némely vidéki katolikus lapot.

számúzi, nem ismeri az életvidámságot, a mosoly-gó derűt, a jókedvű kacajt? Hova lett a legka-tholikusabb kornak, a középkornak derült humora mókás jökedvé, bohó életöröme, szelemes szati-rája? Teljesen belefuladt volna a reformáció ha-mis prudériájába?

Amíg a katolikus sajtó ennek a derűs sze-llemnek pártalan ereje nélkül szűkölködik, addig az olvasók tizezreit is hiába várja portájára.

Szól még a szerző sok mindenről, többi között rátér a szerkesztők és munkatársak ho-noráriumára is és becsületesen megbíbjaja a fősvény tultakarékos lapkiadóknak fűlét, nem feledkezik meg a hirdetési rovatról sem stb.

Látnivaló tehát mindebből, hogy még a mi viszonyainkhoz képest oly fejlett és imponáló német katolikus sajtón is van elég kifogásolni való és messze van még az is attól, hogy — leg-alább a centrumpartí választókat mind — el tud-já hódítani a liberális sajtónak búvköréből.

Mindamellett természetesen az elismerés és bámulat adója illeti meg a német katolicizmusnak munkás, alkotó és agítáló lelkes harcosait mind-a-zokért az abszolút és relatív nagy eredményekért, melyeket eddig elérniök sikerült.

Es szükséges, hogy felbuzduljunk a gyö-nyörű példán s az eddiginél jóval fokozottabb energiával lássunk mi is munkához mert nagyon rosszul állunk.

A szomszéd Ausztriában már komolyan hoz-záálltak s rövid idő alatt elég szép sikert arattak.

Gerely József.

UJDONSÁGOK.

Időjelzés: enyhe, sok helyütt csapadék.

Halottak estéjen.

*Reszkelnek a fán a levelek,
Emlékedem és szívem úgy remeg!
A szellő sírban, halálra éhvoni,
Fejemre a fák sárga lombja hull:
Megalhalunk.*

*Meggörnyedve az időszűlly alatt,
Mellétem tisztes ézs ember halad;
Ima remeg a haladny ajkában,
Redős ajkáról e szót olvasom:
Megalhalunk.*

*Remegő csendben ott az utfejen,
Egy gúszos nővel kis gyermek megyen:
Máskor csevegő vidám ajkában,
Szomorúan, mintka hallandán:
Megalhalunk.*

*Es összegyűlnek: ifjú, gyermek, agg,
Hol minden oly sötét, hallgatag:
Es az egytelenség házában, itt —
Egy gondolatnak sugfűk szavait:
Megalhalunk!*

*Megkoszorúzza minden sírvoam,
Szeretet lángja ég a szívroam,
A sírok felett amny láng lobog:
Oh! a halottak olyan boldogok:
Megalhalunk.*

*A te fátyladat hű emlékezel,
En is meggyűfom ma néhány sír felett,
S míg halottaimért búsan égetem —
A vigasztalás itt a szívem:
Megalhalunk.*

B. J.

— **Az Öltáregylet** rendes havi szent miséje holnap, vasárnap reggel 8 órakor lesz a szem-náriumi templomban.

— **Halottak napja.** Kedvező, szerencsés ideje volt az emlékezésnek. Csendesen szomorkodó, bánatos délután. A sárgán lepergő levelek, a sirdogáló őszi szellő igazi halottak estéjévé avatta a tegnapi. A temetőbe valóságos bucsujárás vándorolt. Egyik kocsi másikat követte, a gyalog-járókon pedig hullámozott a sötét tömeg. A sírok-nak ünnepe volt. A tegnapi estére mindenki földiszítette az elköltözött kedves halott síremlékét, telerakta virággal, apró gyertyácskákkal s oda térdelt a száraz avarra — beszélgetni az elköltözöttel, megsimogatni a kemény fejfát, gondolkozni felette, mintha azok a megmerevedett ajkak újra beledesekké lennének, mintha azok a meg-lüvegesegett szemek újra mosolyognának, mintha

meleg élet költözne a porladó testbe. Oly jól esik beszélgetni a halottakkal, a kirkől tudjuk, hogy most is élnek egy tisztább, nemesebb lelki élet világában. Közlekednek velünk, szeretnek bennünket, kérve kéri imáinkat, feléjük szálló sóhajainkat. Olyan jól esik a tudat, ha segíthetünk rajtuk, ha az ég felé szálló ima az ő szárn-yuk lesz az örökkévaló boldogság határaihoz vezető utakon.

A halottak kedves emlékezésének másik, lelketemelő része a székesegyházban folyó le, a hol megyéspüspökünk megható beszédben nem a fájdalomnak, hanem a vigasztalódásnak magasz-tos ünnepévé avatta a halottak napját. Igazi halotti csend lebegett a zsufolásig megtelt tem-lom ivei alatt s a hívek serege a szónokló püspökkel szállt az emlékezés, a boldogultak birodalmába a kedves halottak közé s buzgó lélekkel imádtá az Istent az elhunytak lelke üdvösségeért.

— **A belvárosi Katolikus Körből.** A székesfehérvári belvárosi Katolikus Kör több nagyfontosságú ügyet intézett el teg-napelótti választmányi ülésén. Örömmel vette tudomásul a választmány, hogy a november hó közepén kezdődő Társadalom-tudományi kurzus aláírasi íven eddig kö-rülből százan jelentkeztek részvételre, köz-tük a város társadalmi életének számos nagytekintélyű vezető férfja. Az aláírók részére névre szóló belépőjegyeket állít ki az előkészítő bizottság.

A kassai autonóm Katolikus Kör felhívására a választmány elhatározta, hogy az ujabban bizonyos részről propagált szekularizációs és földosztó törekvésekre viszonzásul felír a katolikus autonómia érdekében gróf Apponyi Albert avallás és közoktatásiügyi miniszterhez. A felírat meg-fogalmazásával dr. Kerekes Lajos és Dornis István a kör titkára bizattak meg.

A Katolikus Kör, hogy a katolikus sajtó támogatásából részét kivegye, kész-séggel pártolja (anyagilag is) az *Uj Lap helybeli mellékletét*; beép a magyar kato-likus Sajtóegyesület alapító tagjai sorába. Együttal elhatározta (Krécsey Miklós indít-ványára), hogy a sajtóegyesület javára a Katolikus Kör helyiségeiben *gyűjtő perse-lyeket* állít fel s a tél folyamán e célra estélyt rendez.

Bierbauer Viktor dr. és társai indítvá-nyára a telefon bevezetteik a Kör helyi-ségébe. A Szent István Terem pódiuma függőnyt kap. A terv kivételére a Kör Klaucz György dr., Streit Ferenc, Krécsey Miklós, Kneifel Ferenc dr. és Angeli Nándor urakat kéri fel.

Végül tíz új tagot vett fel a választ-mány a Katolikus Kör kebelébe.

— **Szent Imre ünnepségek az iskolákban.** Lelkesült örömmel készül egész ifjuságunk ked-ves nemzeti szentünk, szent Imre születésének 900-ados évfordulója alkalmából fényes ünnepsé-gek tartására. Az ünnepségek különös fényt és jelentőséget ad, hogy a megyéspüspök nem csak mindenikén részt vesz, hanem az ő ismert magas, ragyogó ékesszólásával beszédet mond. Mint jelezteik, a belvárosi elemi fiú és leányisko-lák közös templomi ünnepe holnap reggel 8 óra-kor lesz. A szent beszédet a megyéspüspök fogja mondani.

A *ciasterci* cind fogimnáziuma november hó 5 én délután 5 órakor az intézet disztermében Szent Imre herceg születésének 900-ados évfor-dulója alkalmából iskolai ünnepet rendez a kö-vetkező műsorral:

1. Himnusz: „Iphigenia Taurisban” c. operából. — Cluck.

2. *Póhászka*-Ottokár dr., megyéspüspök ur ünnepi beszéde.

3. *Szent Imre sirja*. Legenda. Melodráma. Szövegét írta: Csépesy László. Zenejét, zenéjét: Damény Dezső. Szavaltja: Bogár Pál VII. o. t., zongorán kísér: Hayrapet László VII. o. t.

4. *Szent Imrehez*. Itta: Bán Aladár Szavaltja: Pethő József VIII. o. t.

5. *A kereszt diadala*. Részlet „Szent Imre herceg” c. történelmi zenés színdarabjából. Itta: Kovács Pius ciszt. r. egy főgimn. tanár. — Előadja több főgimn. ifju.

Énekbetét: *Bevezető ének*: „Pásztorok kara” Auber, „A tékozló flór” c. operából. Végén: „Asszonyunk száz Anyánk.”

Zongora és harmonium-kíséret.

A székesfehérvári kath. főkkörök f. hó 10-én este 6 órakor a Szt. István-teremben a székesfehérvári „inasothon” javára Szent Imre ünnepséget rendeznek a következő műsorral: 1. Alkalmi ének Szt. Imréről. Előadja a felsővárosi Kath. Kör ifjúsági dalárdája. 2. „Szent Imre” Borián F.-től. Szavaltja Csehi Lajos. 3. „Szt. Imre ravatala.” Mledráma. Szepessy L.-től. Előadja Pangl Annuska. 4. Ünnepi beszéd. Tartja K. Horváth István esp.-plebánus. 5. „Szellemelek versenye.” Színmű. Horváth Z.-től. Előadják Stigler Anna, Kreutzer Teréz, Preiner K., Wagner Anna, Tujner Ilona, Löke Erzsébet, Balogh Ilona. 6. „Szeretet bizalma.” Károly I.-től. Szavaltja Gebauer János. 7. „Leányóháj Szt. Imrehez.” Szepessy L.-től. Szavaltja Györe Mariska. 8. „Szt. Imre ünnepére.” Szemler F.-től. Előadják Nagy István és Fekete István. 9. Pápai himnusz. Énekli a felsővárosi Kath. Kör ifjúsági dalárdája. Helyárak: Állóhely 20 fill. Ülőhely 30 fill. Felülvezetések köszönettel fogadják és hirlapilag nyugtázzák a rendezőséget.

— **Kinevezések.** Havranek Tibor marosvásárhelyi és Tar József pozsonyi tiszhelyetteseket hadnagyokká nevezte ki a király.

Stark József helybeli pénzügyigazgatósággyakornokot Nagyszőlőse adóügyi neveztek ki.

Kuglics János posta- és táviradgyakornokot a székesfehérvári posta- és táviradhatósnál m. kir. posta- és táviradnagyként neveztek ki.

— **Uj szövetkezet.** Martonvásár derék népe a múlt vasárnapon szépen működő hitelszövetkezetek mellé a központi ker. fogyasztási szövetkezetet kebelébe csatolt szövetkezetet alapított nagy lelkesedéssel. A központ képviselőiben Wildfeuer Károly orsz. gyűl. képvis. a központi szövetkezet igazgatója volt lenni, ki nagy lelkesedéssel fogadott beszédet mondott az alakuló gyűlésen. Az új szövetkezet elnökéül Ferschich János plebánost választották meg egyhangú lelkesedéssel.

— **Megdőböntő haláleset.** Mélységes gyász érte városunk egy tisztelendő polgárát, Előd Gyula dr. pénzügyi titkár. Neje, szül. Liesner Margit régóta szivgyengeségben szenvedett. A napokban Budapestre utazott, hogy Korányi professzorral baja miatt tanácskozzék. Eközben lepte meg a halál. Teljelen váratlanul, borzostón lepve meg minden ismerősét. Ferje, a ki nevének jobbúlását várta, csütörtökön mint a villám által sújtva értesült neje elhalálzásáról. A kik ismerték, igazi őszinte részvétet éreznek Előd dr. iránt, a kinek nevével való gyengéd mélységes szeretetét mindenki ismeri. A hirtelen elhunyt csak 36 éves urnót hazaszállították Fehérvárra s Mindenszentek ünnepén igaz részvéttel temették el a Feltámadás temetőben.

— **Uj birtokosok.** A Megyetéren levő 15. sz. alatti Heinrich Aranka kétemeletes házát Wachtl János nyugalomba vonult mészáros vette meg 42.000 koronáért. Ugyancsak a Megyetéren levő 4. alatti Salamón, illetve gróf Benyovszkyné emeletes házát dr. Löwy Károly helybeli ügyvéd, városi biz. tag. vette meg 38.000 koronáért.

— **Aprószentek.** A vétek szülői gondatlanságnak megdőböntő következményeiről számolunk be. Pemmer István s neje Szilőlőhygy 570. sz. a. lakosok a Csucos-hegy tővében nyágodtan éltek napjaikat. Eleltük legnagyobb öröme két apró gyermekük a három éves Ferkó és a két éves Juliska volt. Szőkefűrti, életvidor, kedves két kis gyermek. Ki hitte volna, hogy az idei Mindenszentek ünnepét nem a földön, hanem a mennyei országban fogják ünnepelni! Szüleik kora reggel a dolgok után eltávoztak hazutól s a két

édesen szendergő apróságra rázarták az ajtót. Rendés szokásuk volt, hogy a kulcsot egy, a szomszédban lakó öregemberre bízták, a kit arra megszókták kérni, hogy a gyermekekre egy kicsit vigyázzon. Tegnap erről megfeledkeztek. Reggel 9 óra tájban a bogárhátú kis ház ajtaján sűrű füst gomolygott kifelé. Az arra lovagló ulánusok vették észre. Akkorra már az édesanya is megérkezett a városból. Fölynyitották az ajtót és borzadva látták az előtörtő füsttömeget. A szobában levő ágy s az ágyruha lángban állott már. A tüzet elnyomták s akkor látták, hogy a veszedelmnek két élet áldozata is van. A kis Ferkó és a szőszke Juliska élettelenül feküdtek a szobában. Egyik az ágyban, a másik a földön. Minden valószínűség szerint mikor fölébredtek, játékba kezdtek. A szoba asztalán megtalálták a játékbá kezdtek. A szoba asztalán megtalálták a gyufát, gyvőnyörködtek a tűz fényében, közben meggyuladt az ágy s szegénykék képtelenek voltak a füstből kimenekülni. A jó ulánus tisztek belovagoltak a Szent György kórházba, s honnan a mentőkért telefonáltak. Beszállították őket a Szent György kórházba, ahol Gremsperger Károly dr. mindent elkövetett fölélesztésükre, fáradsága azonban sikertelen volt. Most ott fekszik mindkettő a régi városi kórház hullaházában. Egy koporsóban mindkettőt. A halál, a pihenő nyugalom vonásait nyomta csak arcukra. Edes pihenésben, örök álmot aludva szenderegnek. Pihe-nésüket csak a kétségbeesett, kezüket tördelő szülők siralma zavarja meg, a kiknek ez a két ártatlan gyermek képezte a földi boldogság határait. Leültük az alatt szárnyra kelve, a menyország ajtaját repdesi körül, hogy mindenszentek napján a földi lét szenvedéseit elhagyott boldogok seregével egyesüljen örökre.

— **Mustermés.** A mustermés átlag véve a székesfehérvári határban levő szőlőterületeken kevesebb, mint a tavalyi, minőségre azonban sokkal jobb. Tar József hegybőri fáradságos munkájának eredménye a következő statisztikai kimutatás, mely ekként tünteti fel hegyvidékeknél a must és törkölytermést:

	Must	Törköly
Öreghegyen	9388 hlt.	234600 mlg.
Rédegyen	1200 "	32500 "
Pestispecéknél	129 "	3225 "
Demkőhegyen	218 "	3450 "
Sárkányhegyen	101 "	2525 "
Maroshegyen	605 "	15125 "
Vizesrétken	91 "	2275 "
Szárzáréteken	671 "	16775 "
Sárgentelki határszelen	355 "	8975 "
Kuruczhegyen	555 "	13875 "

— **Kegyeletstérs.** Halottak napján mindenki imádkozni s gyengéd emlékei szárait szövegetni megy a temetőbe az elköltözött kedves halottak sírjaihoz. Annál kellemetlenebb megbotránkozást keltettek az idén újójag a cucilisták. Pintér Károly elvtársuk sírjánál újra politikai tüntetést rendeztek. Szónokaik összehordtak het-havat, aztán pedig a Marsellist-ordították végig megszámlálhatlan verszetekben. A közönség, a mely a kegyelet gyengéd adóját jött leróni a halottak birodalmába, megbotránkozva hallotta azoknak a szavait, a kik csak állati létet ismernek, a kik csak hullákról akarnak tudni, tagadják a lélek halhatatlanságát s kigunyolják a kereszt árnyékában virágzó föltámadás reményességét. Nemrégiben mozgalom indult meg az iránt, hogy a cucilistáknak külön helyet rendeljenek a temető árka körül. Helyes! a kik a temető szentelt földjében csak zuglódnak tudnak a vallás gyengéd kötelei fölött, azoknak leghegyesebben a lélek nélküli elföldelendő hullák közt van a helyük.

— **Szerencse otthona.** A sokat áhitozott, mindenki által ostromolt szerencse ezernyi személye kiszámíthatatlan. Hiába üldözzük, ha nem akar közeledni felénk, míg sokszor önmagától szinte következetesen kegyeibe fogad bennünket. Talán legjobb bizonyosság erre az osztálysorsjáték. Ha például a Gaedicke a budapesti bankház eredményeit nézzük úgy a most lefolyt sorsjátékban mint a múltban is, tapasztaljuk, hogy ezt a bankház valószínűleg állandó otthona a szerencsének. Ugyszólván minden napra esik egy főnyeremény a Gaedicke bankházban, melynek ügyfelei a mult osztálysorsjátékban többek között a 400.000, 70.000, 60.000, háromszor a 30.000 és 20.000, a mostaniban pedig a 90.000, 50.000, 25.000 és négyszer a 15.000 koronás főnyereményeket nyerték.

Ez a körülmény meg a Gaedicke bankház mindenkor pontos és gyors ügykezelése magyarázzák azt a hatalmas forgalmat, melynek e közmondásos szerencséjű bankház örvend.

— **Ütonállók.** Vértessacsnán hétfőn este az öreg Velcz István gazda boros hangulatban igyekezett hazá a faluba a szőlőből. A csendesen, de cifrázó léptekkel haladó öreg egyszerű csak ütonállók előtt állott. Régi haragosai meglátni a tehetetlen öregre, összebicskáltak s annyira agyba-főbe verték, hogy eszméletlenül terült el a földön. Sebeiben vérben reggelig maradt a verés eset színhelyén, honnét a járőkelők hazá szállították. Most élet-halál közt vívódik. A csendörök széleskörű nyomozást indítottak az ütonállók ellen, kik közül már Szofi Györgyöt és Epl. Pált elfogták. Átadták őket a bíróságnak.

— **Egy idősebb asszony takarítónőnek felvettatik a Fejérmegyei Napló szerkesztőségébe.**

— **Tolvaj kocsis.** Tóth Mihály kocsis, ki Sárkeresztúron Nagy József gazda szolgálatában állott, tegnapielőt virradóra megugrott, magával vivén gazdájának egy öltöny ruháját, egy pár csizmáját és 60 korona készpénzét. A csendörök nyomozása folyik.

— **Hír a szőlőhegyről.** A vig szüret óta szója elhallgatott, néma csend urálja a szőlőhegyet, csak a halkodók természet egy-egy falevele zörög, melyek elkap az őszi szél. Ezt a temető csendét zavarta meg tegnap Virág Mihály és Pajor György uram, kik az új bor hatása alatt összeveszték s éktelen szitkok közt összeverekedtek, annyira, hogy a rendőrség is megkivánja a maga jussát a békéltetésben.

— **A magy. kir. szabad. osztálysorsjáték** alapítása óta a XX. sorsjáték befejeztével immár 10 év telt el. A magy. kir. szabad. osztálysorsjáték ezen idő alatt kiállotta a tűzpróbát és bebizonyította, hogy térfoglalásával, melyel Magyarországban a kis lottó-intézményt megszüntette, egy rég érzett szükségletet elégített ki. Az osztálysorsjáték rendszerének a külföldön évszázadok óta fennálló intézménye nálunk is fényesen bevált és azon sok és nagy nyereséget, melyek a lefolt 10 év alatt a lakosság minden rétegében kiosztásra kerültek, a magy. kir. szabad. osztálysorsjáték sorsjegyeit közkedvelték tették. A magy. kir. szabad. osztálysorsjáték 10 éves fennállása alkalmából V. as Aladár bankhivatálnak egy nagy szakértelemmel szerkesztett füzetet adott ki. Ezen füzetben az osztálysorsjáték szervezete és belső üzleti kezelése szabatosan le van írva. Ezen az osztálysorsjáték részvevőire nézve rendkívül érdekes, és számos képpel ellátott mű minden fölárusítónál kapható.

— **Hűtlen gazda.** Kummer Gyula alsóalapi birtokából gabonát szállított öt fuvaros Dunaföldvárra. A fuvarosok egyike Birkás Mihály a szállítás közben azon törte fejét, miképen válomhatna meg gazdájá gabonátárát. Furfangos terv volt. Egyik utja alkalmával az ország ut mellett boglyában álló kukoricaszár közé rejtett öt zsák búzát, hogy majd alkalmas időben a maga javára hazaszállítja a rejtkehelyről. Alkalmadtán aztán ment a lefoglat gabonáért. Csakhogy itt galiba esett. A csendörök neszt vették a gazda manipulációjának s a rejtkehelynek tartottak. Epen ekkor akarta elvinni Birkás uram a lopott jószágot, de a csendörök közbeledése megszépven megugrott. Feljelenítették a sárbogárdi járásbírósnak.

— **Tűz a sárréten.** Tegnap dél felé hatalmas füstgomolyok szállottak fel a sárréten a hármas híd körül. A tüztőlők is kivonultak a tűz helyére, azonban oltási munká már állg akadt. Egy korhadó farörzs égett s mire a mentő kiserlet megjelent, már a földön hevert a fa zsarétnokban. A tűz maradványait szétverték, mert félő volt, hogy a száraz haraszt tüzet fog. A tüzet valószínűleg gyújtogató gyerekek okozták, kiknek lefűlésére nyomoz a rendőrség.

— **Cigány járt a hét elején Mór város Táborhegyén Gróf János szőlőjében.** A gazda elemőzával telt tarisznyáját, pipáját s elemelésre alkalmas egyéb holmiját magához vette. Az ipse egyideig bujdosott az igazságszolgáltatás elől, de most a fehérvári sátrakon nyakon csipették. Átadták az ügyészségnek.

Rendőri hírek. Lendvai Istvánt csavargáson érték a rendőrök. Egy napi elzárást kapott. — Sváb Kálmán ny. tanító harapós kutyáját rendőri figyelmeztetés dacára is szabadon hagyta s így Potrányzky József postást megharapta. A rendőrség a tanítót 20 k. pénzbüntetésre ítélte. — Hornacsok Ferenc és Mikó György bérkocsisok a vasúti közönség botránkoztatására nagy patáliát csaptak. 4—4 korona pénzbüntetés jutott nekik.

Anyakönyvi statisztika.

1907. évi október hó 25-től október hó 31-ig.

Születés. Született: 9 törvényes fiu, 5 leány, 0 törvénytelen fiu, 2 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiu 0, leány 0, törvénytelen fiu 0, leány 0. Összesen 16.

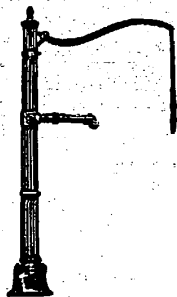
Halálozás. Elhalt: 10 fi, 11 nő; ezekből 7 éven aluli törvényes fiu 5, leány 5, törvénytelen fiu 0, leány 0, 7 éven felüli fi 5, nő 6. Összesen 21.

E szerint a születést a halálozást 5-el mutja felül.

Elhaltak: Somics Mária r. k. 5 éves, Tobak-u. 17. — Johannidesz Ferenc r. k. 1 hónapos, Felsőkirálysor 2. — Gombaresek János, r. k. 78 éves sütő segéd, Szent György-kórház. — Geesei Éva ev. ref. 45 éves, Szt. Gy. kórház. — özv. Csikós Mártonné, Vurkovicz Julianna g. kel. 79 éves, Rákóczi u. 14. — Krausz Imre János r. k. 1 hónapos, Budai-ut 42. — Reichert Ilona r. k. 29 napos, Budai-ut 28. — Lencz Mária, r. k. 82 éves iskola-u. 3. — Radits Erzsébet r. k. 1 hónapos, Öreg-u. 85. — Szalay Gyula r. k. asztalos-segéd, 34 éves, Vásártér 17. — Petőcz Rozália r. k. 3 hónapos, Homokosor 8. — Nagy József r. k. 2 éves, Erzsébet-jegesor. — Vári Jánosné Elek Teréz r. k. földm. napsz. 73 éves, Szt. Gy. kórház. — Horváth Ödön r. k. nyüg. városi hivatalnok 68 éves, Kossuth-u. 20. — Balogh Gizella ev. ref. 14 napos, Kert-u. 27. — Kovács Jánosné Mihályi Anna r. k. 63 éves, Széchenyi-u. 114. — Ackermann István r. k. 9 napos Öreg-u. 20. — Lics János r. k. 7 napos, Olaj-u. 16. — Németh János ág. h. ev. csendőr 24 éves Csapatkórház. —

Özv. Netzer Józsefné, Kotroba Franciska r. k. 53 éves, Kigyó-u. 20. — Nagy József ev. ref. 19 éves, Szt. Gy. kórház. **Kihirdetések.** Mérei Péter cipész-segéd és Főth Erzsébet Széfhérvár.

— Sveininger József napsz. és Kocsis Anna Széfhérvár. — Susánszky Gyula dv. lakatos és Srenger Amália, Széfhérvár. — Lehner Pál asztalos-segéd és Pál Katalin, Széfhérvár. — Kis József napsz. és Hirtling Julianna Széfhérvár. — Weisz Sándor üvegesség Budapest és Breuer Franciska Széfhérvár.

Mélyfuratu
ARTÉZI KUTAKAT,
VIZVEZETÉKI MUNKÁKAT, KUTSZI-
VATTYUKAT, GÉP- ÉS KAZAN-
≡ MUNKÁKAT ELVALLAL! ≡

Uj szivattyuk 30 kor.-tól feljebb kaphatók!

FÜRDŐSZOBA BERENDE-
ZÉST OLCSON TELJESIT.

Motorok javítását szakszerűen eszközli.

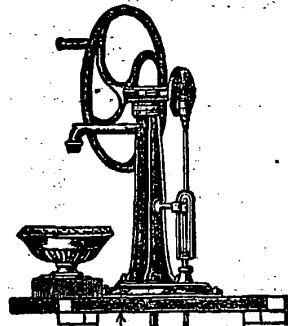
Javításokat pontosan eszközli:

FEJES BERTALAN

gépműhelye és kútfurási vállalata

S-Z-É-K-E-S-F-E-H-É-R-V-Á-R.

királykut mellett.

A magyar kir. szabadalm.
Osztálysorsjáték
nyereménytáblázata.
62.500 nyerem., 125.000 sorsjegy.
Minden második sorsjegy nyer!
Főnyeremény esetleg
1 millió korona.

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyeremény á	400000
1	200000
2	100000
2	90000
2	80000
2	70000
2	60000
1	50000
3	40000
3	30000
6	25000
9	20000
13	15000
44	10000
61	5000
22	3000
475	2000
961	1000
1635	500
165	300
39675	200
5325	170
4825	130
115	100
4825	80
3825	40
62500 nyeremény és jutalom	16,457.000

M e g h i v ó
a magyar kir. szabad. Osztálysorsjáték

XXI. sorsjátékának I. osztályához.
Huzás már 1907. november hó 21-én és 23-án.

Az I. osztályú sorsjegyek árai:

Egész	fél	negyed	nyolcad	sorsjegy
12.—	6.—	3.—	1.50	korona.

A sorsjegyek szétküldése, vagy az összeg előzetes beküldése, vagy pedig utánvét ellenében történik. A legkényelmesebb és legolcsóbb rendelés postautalványon eszközölhető. Minden rendeléshez a hivatalos játékterv lesz csatolva. A hivatalos nyereményjegyzékek a huzás befejezése után azonnal szétküldetnek. Postai befizetési lapok az összeg portmentes beküldéséhez ingyen és bérmentve küldetnek.

Megrendelések lehetőleg postafordultával kéretnek.

GAEDICKE
bankház

Budapest, Kossuth Lajos-utca 11.

GAEDICKE szerencséje óriási!

Az itt felsorolt főnyereményeket igen tisztelt vevőimnek készpénzben fizettem ki.

A	sorsjegy	Koronákban
62551	600000	600000
33464	400000	400000
11119	400000	400000
28916	400000	400000
19406	400000	400000
42758	100000	100000
49878	100000	100000
87991	100000	100000
3148	90000	90000
47334	80000	80000
60912	70000	70000
11142	70000	70000
17357	60000	60000
78863	60000	60000
82528	60000	60000
97263	60000	60000
3952	60000	60000
64714	50000	50000
95853	40000	40000
6920	30000	30000
42778	30000	30000
88837	30000	30000
38691	30000	30000
90964	30000	30000
15900	25000	25000
23481	25000	25000
30019	25000	25000
52336	20000	20000

GAEDICKE nyereményeredményei egyedülállóak, mert nincsen olyan gyűjtőde, a mely ily óriási eredményt tudna felmutatni.

**LEGJOBB
CIPŐCRÉM**

szép fényt ad és tartóssá teszi a bőrt. A NIGRIN egészségi szempontból is ajánlható, a mennyiben nem tömi el a bőr lukacsait s nem akadályozza a láb párolgását ...

ST. FERNOLENDT, Bécs
cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

Szépen fejlett 5 hónapos normandiai és belga óriás keresztezésű

**tenyésztési
házi nyulak**

kaphatók lángi uradalom csösz gazdagságában Csösz, (Fejérmegye) mérsékelt áron.

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban, Szent-István-tér I. sz.

SZÉKESFEHÉRVÁR.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztály-sorsjáték (XXI. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak. — A Magyar Kir. Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Sorsolási Terve.

Huszoneyedik Sorsjáték.

125.000 sorsjegy, 62.500 nyeresemény.

Első osztály. Betét 12 korona.		Második osztály. Betét 20 korona.		Harmadik osztály. Betét 32 korona.		Hatodik osztály. Betét 24 korona.																																									
Huzás: 1907. nov. 21. és 23.		Huzás: 1907. dec. 17., 18. és 19.		Huzás: 1908. jan. 14., 15. és 16.		Huzás: 1908. március 24-től április 23-ig.																																									
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeresemény szerencsés esetben 1.000,000																																									
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	Egy millió korona																																									
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000	1 jutal. kor. nyer.	60000																																								
1 á	15000	1 á	20000	1 á	25000	1 á	40000																																								
1 á	10000	1 á	15000	1 á	20000	1 á	20000																																								
1 á	5000	1 á	10000	1 á	15000	1 á	10000																																								
4 á	2000	4 á	3000	4 á	4000	1 á	9000																																								
6 á	1000	6 á	2000	6 á	3000	1 á	8000																																								
10 á	500	10 á	1000	10 á	2000	1 á	7000																																								
35 á	300	20 á	500	15 á	1000	1 á	6000																																								
115 á	100	30 á	300	135 á	500	1 á	5000																																								
3825 á	40	4825 á	80	5325 á	100	1 á	4000																																								
4000 nyer.	Kor. 304000	5000 nyer.	Kor. 609000	5500 nyer.	Kor. 1022750	1 á	3000																																								
Negyedik osztály. Betét 30 korona.		Ötödik osztály. Betét 32 korona.		<p>A melyik ezen 560 nyeresemény közül utolsóknak huzatik ki, kapja a jutalmat.</p> <table border="1"> <tr><td>1</td><td>34850</td><td>200</td><td>697000</td></tr> <tr><td>2</td><td>25000</td><td>500</td><td>60000</td></tr> <tr><td>4</td><td>20000</td><td>1000</td><td>30000</td></tr> <tr><td>8</td><td>15000</td><td>2000</td><td>15000</td></tr> <tr><td>30</td><td>10000</td><td>5000</td><td>7500</td></tr> <tr><td>60</td><td>5000</td><td>10000</td><td>3750</td></tr> <tr><td>435</td><td>2000</td><td>20000</td><td>1000</td></tr> <tr><td>900</td><td>1000</td><td>40000</td><td>500</td></tr> <tr><td>1200</td><td>500</td><td>80000</td><td>200</td></tr> <tr><td>34850</td><td>200</td><td>1194000</td><td></td></tr> </table>				1	34850	200	697000	2	25000	500	60000	4	20000	1000	30000	8	15000	2000	15000	30	10000	5000	7500	60	5000	10000	3750	435	2000	20000	1000	900	1000	40000	500	1200	500	80000	200	34850	200	1194000	
1	34850	200	697000																																												
2	25000	500	60000																																												
4	20000	1000	30000																																												
8	15000	2000	15000																																												
30	10000	5000	7500																																												
60	5000	10000	3750																																												
435	2000	20000	1000																																												
900	1000	40000	500																																												
1200	500	80000	200																																												
34850	200	1194000																																													
Huzás: 1908. február 11., 12. és 13.		Huzás: 1908. március 3., 4. és 5.																																													
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona																																												
1 á	90000	1 á	100000																																												
1 á	40000	1 á	40000																																												
1 á	25000	1 á	25000																																												
1 á	20000	1 á	20000																																												
1 á	15000	1 á	15000																																												
4 á	10000	4 á	10000																																												
6 á	3000	6 á	3000																																												
10 á	2000	10 á	2000																																												
15 á	1000	15 á	1000																																												
135 á	500	135 á	500																																												
5325 á	170	4825 á	200																																												
5500 nyer.	Korona 1.255,750	5000 nyer.	Korona 1.325,500																																												

Az I. osztály huzása 1907. november hó 21. és 23-án tartatik meg. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közbiztos jelenlétében, nyilvánosan történnék a Huzási teremben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1907. évi október hó 27-én.

Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Lukács.

Hazay.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.